

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2015. április • XXI. évfolyam 2. szám

A kertésznek vélt Feltámadott

„Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted, és én elhozom.” (Ján 20,15)

A magdalai Mária különös ajánlattal él: visszahozza a halott Jézust, csak igazítsa útba a sírkert felelőse! Talán úgy véli, hogy a temető őre rossz helyen fekvőnek találja a testet, esetleg elrendezni valót gyanít a sírkamra belsejében... Mindenesetre bizarr és irracionális az asszony kérése: Miért bolygatná a kertész a sírokat? S különben is: Mária hogyan volna képes visszahozni Jézus elnehezült, halott testét?!

A ráció felől nézve érthetetlen az asszony, mint ahogy az érzéki csalódás is, amit átél: látja és hallja Jézust, mégsem ismeri fel!

Még nem látja benne a feltámadottat, szavai ismeretlennek tűnnek, még csak egy kertésznek nézi azt, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, de a szívében már elementáris erejű ragaszkodás él iránta! Nem asszonyi vonzódás, hanem sokkal több: bármit kész érte megtenni, még a lehetetlent is! Ha beleszakad, akkor is visszahozza a holttestet a sírkamrába, mert a Mester még haló poraiban is megérdemli ezt. Ha kell, összerogy a teher alatt, ha kell, végighallgatja, amint gúnyolják és kinevetik, de Szabadítójának akkor is biztosítja a végtiszteességet. (Mk 16,9)

Ez a ragaszkodás hiányzik belőlünk manapság. Az, hogy vállaljuk a Krisztus-követés terheit.

Ne adakozásra vagy szolgálatvállalásra gondoljunk, hiszen mindketőre vannak szép példák az egyházunkban, hanem a „mindent vállalok érte” mentalitásra. Valljuk, hogy az üdvösségünkért nem kell tennünk semmit, hiszen az Úr Krisztus mindent elrendezett és minden bűn-adósságunkért megfizetett: „Kegyelemből van üdvösségetek a hit által.” (Ef 2,8–9) De arról sokkal kevesebbet szólunk, mit kell elhagynunk ahhoz, hogy a Feltámadott követőivé legyünk! „Hadd temessék el a halottak a halottait...” (Luk 9,60)

Valóban: nem cselekedni kell valamit az üdvösségért, hanem elhagyni dolgokat! És ezt sem azért, hogy kiérdemljük azt, hanem hogy konfirmáljuk (megerősítsük): Elfogadtuk bűneink bocsánatát és az örök életet! Zákheus, Pál, de a 12 tanítvány is átélte ezt, kivéve Júdást, akinek a pénztárca fontosabb volt...

Milyen áron ragaszkodunk az

Úrhoz? Mit vagyunk képesek elhagyni, mit kívánunk felvállalni érte? Azt, ami még racionális, amiért még nem nevetnek, s főleg nem üldöznek, netán lefejeznek? Annyit vállalok föl érte, amit még saját erőből is képes vagyok megtenni? – Mária sokkal mélyebb kötődésről tett bizonyosságot!

Csupán egy „kertésznek” véljük a Feltámadottat? Mert így biztosan nem fogjuk megosztani vele a bűneinket, nem alázzuk meg énünket öelőtte, mint Urunk előtt, s nem szánjuk oda magunkat testestől-lelkestől az Ő dicsőítésére. Pedig az újonnan született hívő ember örül, szüntelenül örül – feltámadott Urának örvendez! Nem azt nézi, hogy miből mennyi a haszna, hanem hogy mikor, mennyi mindenre használhatja őt szabadító Ura. A magdalai Mária titka is ez: A földi, testi, anyagi világot istenítő démonvilágtól és annak összes hazugságától szabadította meg őt az Úr! (Luk 8,2) Húsvét páratlan csoda, egyedülálló valóság. Teljes győzelem a halál s a félelem erői fölött. Ezért: „Kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Fil 3,8)

Somogyi László

Tabu téma lett a halál gondolata a mai ember számára, igyekszik hátrítani, elfojtani, mert az elmúlás felfoghatatlan. A haldoklás folyamata manapság ritkán családi ügy, inkább orvosi, kórházi probléma. „Szakembereknek” adjuk át a súlyos beteget, akit elkülönítenek és izolálnak. Nem kellene ennek így lenni, de sokszor nem merünk szembenézni a földi élet végességével, ezért tanácstalanok és ambivalensek vagyunk mindazzal, ami ezzel kapcsolatos.

A feltámadás lehetősége a leginkább felfoghatatlan. Kételyeink, kérdéseink vannak ezzel kapcsolatban, nem értjük, nem tudjuk elképzelni. Ne szégyelljük, hiszen még az apostolok is kételkedtek, amikor a Jézus holttestét megkenni igyekvő asszonyok beszámoltak arról, hogy a test eltűnt, és két fénylő ruhájú férfi így szólt hozzájuk: „Mit keresitek a holtak közt az élőt? Nincs itt, mert feltámadt” (Luk 24,5b). Nem baj, ha kérdőjelek vannak bennünk, még az se baj, ha kezdetben a „holtak közt” keressük Jézus Krisztust, a fontos az, hogy keressük!

„Holtak közt” indulhat el a hit útján valaki, aki egy temetésen, koporsó mellett szembesül a mú-

Keressétek!

landósággal, és kérdéseire megpróbál választ találni. Istentől jöttél, és hozzá fogsz visszatérni akkor is, ha ezt nem hiszed – halottam legutóbb egy temetési beszédben. Lehet, hogy valakit ott és akkor indít meg és el egy ilyen mondat.

„Holtak közt” kezd keresni az is, akit először irodalmi, zenei, képzőművészeti alkotások ragadnak meg, és azután fordul érdeklődése a forráshoz. Magam is, felnőttként, azért vettem a Szentírást először a kezembe, mert nem értettem egy irodalmi mű bibliai vonatkozását. Megragadott a Károli fordítás gyönyörű, veretes nyelvezete, el is kezdtem jobban tanulmányozgatni. És ha belemerülünk a Bibliába, előbb-utóbb megszólít, megszólal. „Megtalálnak engem, akik keresnek” (Péld 8,17) – bátorít az Ige a keresésre.

A feltámadás megértése kulcskérdés. „Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek” (1Kor 15,17) – mondja Pál apostol. Hogyan segítette Jézus

a kételkedő tanítványokat, hogy megértsék feltámadását? Úgy, hogy személyesen győzte meg őket, megláttatta magát, megta- pasztalhatták élő jelenlétét. Ma is erre van szükségünk. A Jézussal való belső, személyes találkozás győz meg bennünket arról, hogy feltámadt, él és hat. És nemcsak létezik, hanem közel van, velünk van, szeret és megért. És nemcsak időnként, hanem mindig velünk van, sosem hagy el. Lelke (Szelleme) által bennünk van.

Szabad úgy elindulni a keresés útján, hogy bizonytalan vagyok, nem tudok hinni. Aki elkezd keresni, az előbb-utóbb megéri, hogy keresésének hatása van. Ami pedig hat, az létezik. Jézussal ma is lehet találkozni. Ha keresem őt, lehet, hogy először a tanai ragadnak meg, vagy a tettei, vagy a szeretete. Később maga a lénye, és már nemcsak fogyasztani akarom azt, amit kínál, hanem őt magát szeretném a szívembe fogadni. Amikor belső emberünk feltámad (Jézustól való új életre jutunk), akkor képessé válunk arra, hogy felfogjuk a feltámadás csodáját. Így kívánok boldog feltámadást mindenkinek!

Dr. Kálmánchey Márta

Beiratkozás a Talentum Református Általános Iskolában

Értesítjük a nagycsoportos óvodás gyermekek szüleit,
hogy iskolánkban a beiratkozás **2015. április 16–17-én 8–18** óráig lesz.

A 2015–2016. tanévben tanköteles az a gyermek, aki
2015. augusztus 31-ig betölti a hatodik életévét.

A beiratkozásra, kérjük, hozzák el a gyermek születési anyakönyvi kivonatát, lakcímkártyáját, TAJ kártyáját és ezek másolatát, valamint az iskolaérettséget igazoló óvodai szakvéleményt.

Beiratkozás helye: Székesfehérvár, Széchenyi u. 20., az iskola gazdasági irodája.

Szeretettel várjuk a gyermekeket!

Szanyó Gáborné igazgató

MÁRCIUS 15-RE KÉSZÜLTÜNK

Az idei március 15-i megemlékezésre az 5. osztály kapott felkérést.

Hosszas készülődés után március közepén készen álltunk arra, hogy bemutassuk az előadásunkat. A főpróbán a szülők elégedetten látták, hogy sokat készültünk. Másnap már az iskolának is sikeresen bemutattuk. Nagyon izgultunk, de végül minden jól sikerült. A műsorunkat, ami egy színdarab volt, szavalatokkal, énekekkel, tánccal színesítettük.

A jelenetünk Petőfi Sándor szülővárosába vitt el bennünket. A vetítővászonon Petőfiről és szülei-ről láthattunk képeket. Az énekkar segítségével a nézőket is sikerült

bevonnunk a színdarabba. Életre keltettünk egy jelenetet, amikor kiosztottuk a 12 pontot a nézők között.

Az előadás elején a fiukért aggodó szülőket láthattuk, s aztán jött a fordulat, amikor egy vásáros ember hírül hozta, hogy Petőfi

Sándor robbantotta ki a pesti forradalmat. Ezt a mi osztályunk a színpadon ünnepléssel, tánccal, énekekkel és jókívánságokkal fejezte ki.

A tapsviharból, a gratulációkból éreztük, hogy tetszett a közönségnek, s ekkor már egy kicsit megkönnyebbültünk. Másnap a tanároktól, diáktársaktól jólestek az elismerő szavak.

Jövőre szívesen elvállaljuk valamelyik ünnepségen a szereplést. Köszönjük osztályfőnökünknek, Gabi néninek és Ági néninek, angol tanárunknak a felkészítést.

Lévai Virág
5. o.

Tedd helyes sorrendbe a nagyhét eseményeit (virágvasárnap, nagycsütörtök, nagypéntek, húsvét)! Ha jól dolgoztál, a helyes sorrendbe tett szavakból egy újabb feladatot olvashatsz a mai napra! :) Ha elbizonytalanodtál a sorrendben, olvasd el Szüleiddel a Bibliából Márk evangéliuma 11-16. részét!

Gyereksarok

Összeállította: Niki néni

	A tömeg Barabbás-t kiált	jót
	Júdás csókkal köszönti Jézust	hogyan
	Péter letagadja, hogy ismeri Jézust	mennyi
	Jézus útja a kereszttel a Golgotára	tett
	Jézus dicsőséges bevonulása Jeruzsálembe	Köszönd
	Jézus meghal a kereszten	már
	Jézust holttestét sziklasírba helyezik	veled
	Jézus gyötrődése a Gecsemáné kertben	ma,
	Jézus utoljára eszik együtt tanítványaival	meg
	Jézus feltámad a halálból	Isten!

A PRESBITER FELELŐSSÉGE

Presbiteri bizonyágtétel

Gyermekkoromat Isten kegyelméből hívő szülők gyermekeként élhettem. Kicsi koromtól fogva hallhattam a bibliai történeteket, lelki énekeket. Jártam templomba, hittanórára, egyéb templomos alkalmakra. Az iskolában természetes volt, hogy a mi családunk jár templomba, így nem is volt ebből különösebb probléma. A konfirmációmra eljuthattam oda, hogy megérthettem, hogy Jézus Krisztus értem is, az én bűneimért is meghalt, nekem csak el kell azt fogadnom és így lehetek az Ő gyermeke. Ez a tudás azért még kevés ahhoz, hogy tényleg Isten gyermeke lehessenek. Éreztem, hogy nem teljes az életem. Talán ezt az érzést lehet Isten előtti felelősségérzésnek tekinteni. Ebben az időben érthettem meg egyre jobban, és hagyatkoztam rá az Ézs. 43:1–2-re: „*Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égssz meg, és a láng meg nem perzsel téged.*” Ez a bizonyosság töltötte be ekkor az életemet. Innentől felelősnek éreztem magam, hogy én is naponta olvassam az Igét, imádkozzak, tartssak csendességet.

Ahogy múlt az idő, egyre inkább foglalkoztatott, hogy kit készít Társnak számomra ISTEN.

Tetszett ez a lány is, tetszett egy másik is...

Tovább vártam és kértem az Urat, hogy mutassa meg, hogy kit rendel mellém. Így szövődött „barátság” köztünk mostani feleségemmel, Mártival.

Egyre többet beszélgettünk, egyre többet leveleztünk, ha volt alkalmunk, akkor Bibliát is együtt olvastunk, imádkoztunk, ifi napokra jár-

tunk stb. Csodálatos időszak volt ez is az életemben! Érezhettem, hogy az Úr készíti őt számomra, így juthattam el odáig, hogy amit Ádám mondhatott, amikor az Isten megmutatta neki Évát, hogy „*Ez már csontomból való csont, és testemből való test*” (1Móz. 2:23), én is ezt kiálthattam. Hihetetlen öröm töltött el, hogy tényleg az Úr készítette Mártit számomra!

Esketési igénk a Kol. 3:2 volt: „*Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel.*” Ez az ige ismételt felszólítást adott számomra, számunkra, hogy mi a felelősségünk, hogy az odafelvalók a mi dolgaink, együttes életünkben is ennek kell az elsődlegesnek lenni. Mai napig a legfontosabb számunkra, hogy reggelente együtt olvassuk a napi igét, magyarázatot, és együtt imádkozunk az előttünk levő napért, annak minden dolgáért és kérjük hozzá a bölcsességet Urunktól.

Teltek az évek kicsit egyhangúan, megszülettek első gyermekeink, de erről majd később...

Az egyhangúságból egy csendes-hét zökkentett ki, ahonnan hitemben megújulva térhettem haza szeretteimhez. Az ige, ami megújított, az a 139 zsoltár volt, ebből most csak az 5. verset idézem: „*Elől és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet.*” Ez egy csodálatos felismerése volt újra Isten kegyelmének, hogy ő fölöttem tartja kezét és körülzár. Mindent csak Ővele tudok tenni. Nem kell magamban erőlködnöm.

Mindent Isten kezébe tettünk le és mindent tőle fogadtunk. Urunk vezetésére hagyatkozva építkezésbe kezdtünk, amiben 4 hónap alatt annyira jutottunk, hogy be tudtunk költözni. Az építkezés ideje alatt is folyamatosan éreztük és kaptuk

is Isten vezetését. Nem kellett ide sem más, mint Istentől kapott felelősséggel élni az építkezés és házasságunk napjait!

Házasságunkat Isten 5 gyermekkel áldotta meg. Mindegyikőjüket Tőle fogadtuk ajándékként, 4 fiút és 1 lányt. Mára már felnőttek, de még mindig naponta imádkozunk értük.

Nem terveztük meg előre, hogy mekkora családunk lesz. Mindig is Istenre bíztuk ezt. Mindegyik gyermekünk különbözik a másiktól. Igazi ajándékok. Az óriási felelősség velük kapcsolatban az, hogy az Úrhoz vezessük őket.

Számtalanszor megkaptuk azt a csodálatos ígéretet Urunktól, hogy „*És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békecsépe*” (Ézs. 54:13). Ez egy csodálatos ígéret számunkra, számomra.

Ehhez az kell, hogy amit én kaptam otthonról a szüleimtől, és amit életemben megtapasztalhattam, és amit magamra nézve kaptam az én Uramtól, azt adjam tovább. Kicsi koruktól fogva részt vettek családi áhítatokon, ahol beszélünk az Úr Jézusról és arról, hogy mit kaptunk tőle, tanítottuk őket, hogy tudjanak, merjenek Jézushoz imádkozni. Sokszor tanulhattam az ő gyermeki hitükből. Tudtak mindenért hálát adni, a legkisebb dologért is. Olyanokért is, amikért nekem nem jutott volna eszembe.

Szintén kicsi koruktól hoztuk őket ide, az Isten házába. Neki legyen hála érte, hogy a mai napig is itt lehetnek Isten gyermekeként.

Sajnos a mai időben már ritkán jön össze úgy a család, hogy áhítatot tarthassunk, bár azt hiszem, hogy ebben nekem is van mulasztásom.

Talán ez a terület az, ami a leg-

nagyobb felelősséget jelenti számomra. Kaptam ajándékba 5 életet és őket az Úrhoz kell vezetnem. Vannak ezen a téren hibáim, hiányosságaim, de az Úr ki tudja ezt is pótolni nekik. Nem tudok ezért eleget hálát adni!

Házasságkötésünktől kezdve folyamatosan kezdtünk járni a Széchenyi útra vasárnaponként, illetve ifjúsági órákra is. Pár év múlva Szabó Sándor bácsi eljött hozzánk látogatóba és megkérdezte, hogy vállalnék-e presbiteri szolgálatot.

Családi példából is és saját meggyőződésből is igent mondtam. Tudtam, hogy ezzel is az Urat tudom mind jobban szolgálni. Így lettem presbiter és a mai napig is próbálom ezen a területen is Isten

ügyét és az evangélium terjedését szolgálni. Tudom azt is, hogy én magam nem vagyok erre alkalmas, de Ő tud alkalmassá tenni.

Összefoglalásként a felelősségvállalás területét én úgy összegezném, hogy mennyire tudom az életemet, a mindennapjaimat Isten kezébe letenni. Az akaratomat mennyire tudom neki átadni.

Egy kedves halleluja ének jutott eszembe, hadd fejezzem be ezzel:

Óh, hogy volt idő, mikor még éltem csak magamnak én.

Hallám, amint hívsz szelíden,

ám de így szólt büszke szívem:

„Semmit Te, mindent csak én!

Semmit Te, mindent csak én!”

Ám megleltél, s megpihentem

Vérben ázott fád tövén.

*Láttam nagyszerű szerelmed,
S büszke szívem lassan enged:*

„Van mit Te, de van mit én!

Van mit Te, de van mit én!”

Ám, de szentlelked varázsát

Mind forróbban érzem,

Én kisebb levék, Te nőttél

És szívemben forró vágy kél:

„Többet Te, kevesbet én!

Többet Te, kevesbet én!”

Óh, de a hegyek magasak,

Tenger zúgó árja mély.

Ámde még nagyobb szerelmed

Üle teljes győzedelmet!

„Mindent csak te Te, semmit én!

Mindent csak te Te, semmit én!”

*Miklós András
missziói gondnok*

LEHETÜNK-E JÉZUSSAL MAGÁNYOSAK?

A szervezés során többször változott a létszám, végül úgy alakult, hogy az egész hétvégét 11 ember töltötte a Baptista Üdülőtthon barátságos falai között, míg szombaton csatlakoztak hozzánk még öten.

A társaság túlnyomó része egyedülálló, így örültünk a választott témának, ami a magány, a magára hagyatottság volt. Az egyik alapige a János 14,18-ból így hangzik: „Nem hagylak titeket árván, eljövök hozzátok.” A magány állapota házasságban és házasságon kívül is előfordulhat. Magányosnak érezhetjük magunkat, még akkor is, ha a mindennapokban születésünktől fogva mégis emberi kapcsolatokra vagyunk utalva. Ezek azonban töredékesek, végesek. Egyedül érezhetjük magunkat életünk bizonyos területein is, például munkahely, házasság stb. Ennek megoldása az Úr előtti kitárulkozás, őszintén el-

2015.

február 20 és 22 között

került sor a Székesfehérvári Református Egyházközség 30–40-es korosztályának csendeshétvégéjére Balatonszemesen, Fehérvári Dávid beosztott lelkipásztor szervezésében és szolgálattal. Miután ennek a korosztálynak már nagyon régen volt lehetősége ilyen keretek között együtt lenni, nagy szükség volt rá.

mondani a problémát. El kell jutnunk odáig, hogy e körülmények között szükségünk van Istenre. Ő lehet életünk állandó szeretetforrása, amely nélkül elerőtlenedik az életünk. Jézus tudja, milyen elhagyottnak lenni. Ő magára vállalta a magányosságot, bár nem kellett volna megtennie. A szeretet vitte rá, helyettünk, érettünk tette. Jézust az utolsó órákban mindenki magára hagyta, a vallási vezetők, akik nem ismerték őt fel, valamint a tanítványai is. Végül az Atya is magára hagyta őt, hátat fordított neki, amikor a kereszten magára vette a bűneinket. Az igében Jé-

zus azt ígéri a jövőre nézve, hogy nem hagy magunkra, de ez a jelenre is vonatkozik. Nem bizonytalanra várunk, ő a jelen és a jövő minden pillanatában ve-lünk van. Nem leszünk segítség nélkül, ha vele küzdünk meg az élet nehézségeivel. A válasz a magányra: Jézus jelenléte az életünkben. A Mk 4,35–41 alapján feltettük azt a kérdést, megbocsátható-e a tanítványok hitetlensége. Hiszen ők még nem tudták, kicsoda valójában Jézus. Az Úr azt veti a szemükre, hogy a mindennapokban nem bíznak az ő törődésében, szeretetében. „Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából.” /Zsolt 25,15/ Ha a bűn csapdájába belekerülök, és megpróbálok belőle kiszabadulni, még jobban belekeveredem. Ekkor önmagamra nézek, magamban bí-zok. Az Úrra kell figyelnem, követ-ni, amit mond, ő húzza ki lábamat a bűn csapdájából.

Ő elvágja a háló köteleit, utána egyenként le akarja rólam fejteni a szálakat. Ha Jézus nem az életünk Ura, újra bele fogunk gabalyodni a hálóba.

Ugyanakkor vannak olyan bűnök, ahol nekem kell elvágnom a köteleket, például okkult bűnök, energiagyógyászat, agykontroll, hamis vallási gyakorlatok, nem Isten szerinti kapcsolatok. Ez egy vihar, amibe belekeveredik az életünk, de ha Jézus felé fordulunk, és rendezzük vele a bűneinket, lecsendesül a vihar. A vasárnap délelőtti istentiszteleten arról hallhattunk, hogy Krisztus kereszthalála minden Krisztusban hívővel összekapcsol minket, együtt részesedünk azokból az áldásokból, melyeket ő a vérével szerzett. Az úrvacsorai közösség is összekapcsol minket egymással. Elválaszt a világtól, minket azonban szoros közösségbe von. Mondhatjuk-e azt, hogy magányosak vagyunk? Nem, hiszen tartozunk valakihez, valakikhez. Ezt valósággá kell tennünk magunk között, a szeretet és gondoskodás által.

Gal. 6,5: „Mindenki a maga terhét hordozza.” Van olyan teher is, amit nem tehetek le, nem oszthatok meg. Ezeket nem is kell átadnom, hiszen Atyám azt szeretné, ha azt vele együtt vinném. Van olyan súly, amit csak rövid ideig tudok vinni, ezt meg kell osztanom másokkal. Probléma, ha bezárkózom, egyedül akarom vinni azokat a terheket is, amiket nem bírok el. Ugyanakkor észre kell vennem, hogy más hívőknek is vannak terheik, s ha szükségük van rá, mellettük lenni, segítséget adni a hordozáshoz. Az is gond, ha a kis batyutól is meg akarok szabadulni, szétszórom a terheket. Ez nem megoldás, hiszen az a batyu az enyém, nekem kéne hordoznom Isten segítségével. Jézus felvállalta értünk a magányt, ezért nekünk is fel kell vállalnunk

mások magányát. A magány el-lenszere mások megkeresése, akik szintén magányosak, talán nálunk is jobban. Jézussal és egymással nagyon mély és nagyon szoros közösségre van lehetőségünk, ami ugyanakkor nagy felelősséggel is jár. Mikor Jézus eljön az életembe, eltünteti a magány állapotát.

A lelki épülésen, az igei táplálékon kívül a hétféle során sok alkalmunk volt egymás jobb megismerésére is. Sokat segített ebben a szombat esti fórumbeszélgetés is, ahol szintén a magány, annak okai, illetve lehetséges megoldása voltak a témák. A beszélgetés során fény derült rá, hogy bár legtöbbünk ugyanabban a helyzetben van, mégis nagyon sokféleképpen látjuk a körülményeinket. Akár történelmi, akár társadalmi okokkal próbáljuk magyarázni az emberek között egyre gyakoribb egyedüllétet, nincs recept, nincs olyan megoldás, ami minden ember számára jó lenne. Mindnyájunknak magunknak kell meglátnunk, mi a célja az Úrnak azzal, hogy még egyedül vagyunk, imádkozni azért, hogy mutassa meg, mi a mi részünk ebben, mit kell tennünk helyzetünk esetleges változásáért. Ilyen lehet például más gyülekezetek, konferenciák látogatása, vagy az egyre népszerűbb internetes társkeresés. Ugyanakkor mindegyikünk számára nagy megnyugvás volt, amiről a hétfévégén is hallhattunk, hogy Jézust megismerve soha többé nem kell magányosnak éreznünk magunkat,

még akkor sem, ha egyedül vagyunk. Mind Jézussal, mind pedig egymással szoros közösségünk lehet, ez pedig még akkor is fontos lesz, amikor Isten kegyelméből végül megváltozik az élethelyzetünk. A már családban élő testvéreinktől pedig csak annyit kérünk, hogy hordozzák imádságaikban még egyedül /de nem magányosan!/ élő embertársaikat. Ennél, és a testvéri szeretet nyújtásánál többet nem tehetnek értünk.

Frecot Beáta

Válaszd a gyógyulást

Áldott érzés támadt fel szívembe,
életem újjá lett! Halleluja!
Hitemnek orvossága, alapja,
az örök Király lépett életembe.
Továbbítom neked a gyógyulást.
Ismerd meg te is életed Krisztusát.

Igaz és szent az Ő neve!
Ki embert bűnéből megváltott,
bűn kötelékéből minket kioldozott.
Örökké itt marad az Ő szeretete.
Fogadd be életed Krisztusát!
S akkor majd megtalálod életed világát.

Örök imádság ajkadon ott legyen!
Fohászkod meg ne szűnjön,
kishited óriásra nőjön.
A szent béke, tisztulás házádba betérjen.
Fogadd szívedbe a Messiást
S akkor szemlátomást érzed a gyógyulást.

Beteg emberélet, az csak egy szenvedés,
állandó viszályban kérdés és keresés,
végtelen tusakodás, értelmetlen élet,
ebben a harcban öröme nem leled.
Bízz ember! Válaszd az Istent!
Életed békés lesz s elnyerhetsz mindent.

Török Szilárd

KÁLVIN JÁNOS FŐ MŰVÉT, AZ INSTITUTIÓT MUTATTÁK BE EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN

A kötet ma is iránymutató és közérthető

Nem Kálvin volt az, aki „behozta” a predestináció tanát a protestantizmusba, mint ahogyan az sem igaz, hogy mogorva természetű ember lett volna, s olyan zárkózottan élt, hogy emiatt meg sem nősült. Ilyen és sok hasonló tévhitet igyekeztek eloszlatni a neves reformátorról a Széchenyi utcai templomunkban megrendezett előadás lelkipásztor-teológus előadói. Az Institutio új magyar fordításának bemutatóján az is elhangzott, minden magyar reformátusnak illene legálább egyszer elolvasnia Kálvin fő művét.

A székesfehérvári református gyülekezet nevében Somogyi László lelkészi elnök köszöntötte a meghívott vendégelőadókat, akik Kálvin János fő művét, az Institutiót, s annak új fordítását mutatták be hallgatóságuknak: a Kolozsvárról érkezett Dr. Buzogány Dezső professzort, a kötet fordítóját, Dr. Szabó István dunamelléki püspököt, a református zsinat lelkészi elnökét, szaklektort és Dr. Németh Tamás teológiai tanárt.

Aki elkezd olvasni a könyvet, azt fogja érezni, hogy a Szentírás felé tereli olvasóját. Arra veszi rá, hogy tanulmányozza, kutassa a Könyvek Könyvét. Bár a Biblia olvasását semmiképpen sem helyettesítheti, mégis nagy erővel készlet bennünket arra, hogy elmélyedjünk az Ige igazságában – fogalmazott Somogyi László.

Ezt követően Dr. Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, a rendezvény házigazdája köszöntötte a megjelenteket. Elmondta: maga is több alkalommal tanúja volt annak, hogy Dr. Szabó István püspök úr milyen emberfeletti munkával tevékenykedett az Institutio korrek-

túráján szaklektori teendői során. A dunántúli egyházkerületben pedig imádkozni fognak a felelősségteljes új megbízatásáért.

Köszönetét fejezte ki a testvéri fogadtatásért Dr. Buzogány Dezső. Elmondása szerint első alkalommal jár a székesfehérvári egyházközség templomában és otthon érzi magát.

– Minél többet olvasom, annál világosabb előttem, hogy a kálvini

rendszer áll legközelebb a tökéletességhez – fogalmazott, majd példákat sorolt fel, mely jelentős, 19. századi személyek szóltak elismerően Kálvinról. Az angol baptista prédikátor, Spurgeon szerint „Kálvin az a személy, aki Pál apostol mellett a legtöbbet tette az emberiségért”. Igyekezett néhány tévhitet is eloszlatni arra vonatkozóan, hogy a francia reformátor lett volna az, aki „behozta” a protestantizmusba a predestináció tanát, vagy hogy „Kálvin sokkal mogorvább és ridegebb természetű ember lett volna, mint Luther”. Személyes részre fordítva a szót az erdélyi teológus elmondta: az Institutio fordításának időszakára jellemző volt, hogy sokszor kínlódva, gyötrődve haladt az úton.

– Amikor először elolvastam a kötet bevezetőjét, hatalmas pánik lett úrrá rajtam. Rájöttem ugyanis, hogy sem latinul, sem magyarul nem tudok elég jól. Ilyen körülmények között vágtam bele a fordításba. Három esztendő után, 2014-ben végeztem a munkával.

– Aki látta már a két kötet méretét, el tudja képzelni, milyen feladatot jelentett csak a betűket,

szavakat egyenként átolvasni, tanulmányozni, hát még az eredeti latin szöveget végigelemezni. Ebből következően a fordítás ideje alatt minden egyetemi és egyházi tisztségemről lemondtam.

S miközben egész vasárnapokat végigdolgozott, ilyenkor azt mondta magának: „Ma nekem Kálvin prédikál”.

A reformátor műve 1536-ban jelent meg először Bázelen, az utolsó, legteljesebb kötet 1559-ben látott napvilágot. Ez utóbbi kínálta az új fordítás alapját is. Kálvin elsősorban a Szentírásra, az apostoli atyák irataira és a kortárs reformátor szerzőkre támaszkodott forrásként, példaképének Pál apostol és Augustinus számított.

– Az *Institutio* nem pusztán tudományos munka, hanem egy felemelő bizonyágtétel, s a szerzője önmagát Isten ügye, igazsága és Igéje hűség prókátorának, védelmezőjének tekinti – hangsúlyozta a fordító, hozzátéve, egyfajta időkapszuláról beszélhetünk, hiszen magában hordozza a 16. század hangulatát, gondolatrendszerét.

Az *Institutio* első magyar változata 1624-ben jelent meg Szczi Molnár Albert fordításában az 1559-es kiadás nyomán. A fordítást Bethlen Gábor és Rákóczi Zsigmond erdélyi fejedelmek mondhatni „kikövetelték”, hiszen a 17. század húszas éveiben már erőteljes ellenreformációs törekvések zajlottak. Bethlen Kálvin írásával, Szczi fordításait felhasználva válaszolni kívánt a támadásokra és elsősorban Pázmány Péter „Igazságra vezérlő Kalauzára”.

– Ha az embert a barátai és társai dicsérő szavakkal illetik, az szép és jó, de ha az ellenségeitől kap dicséretet, akkor az még inkább hasznos – mondta el Buzogány Dezső és idézte IV. Pius pápa szavait, amelyet Kálvin halálát követően fogalmazott meg: „En-

nek az eretneknek az volt a legnagyobb erőssége, hogy a pénznek semmilyen hatása nem volt rá.”

A 20. században pedig így emlékezik meg az *Osservatore Romano* (a Vatikán hivatalos lapja) Kálvinról: „Csak két ember tudta úgy leírni az európaiak egy részét történelmi útjukról, hogy ki tudott jelölni számukra egy másik irányt. Egyikük Jean Jacques Rousseau, aki a 19. századot formálta át, s még inkább Kálvin János.”

– Az lenne mindannyiunk öröme, s ezt elmondhatjuk Buzogány professzor úrral közösen, ha az *Institutio* új magyar fordítása elérkezne a kezekbe, az íróasztalokra, a karosszékekhez és elkezdénék olvasni a testvérek – ezeket a szavakat már Dr. Szabó István püspök úr, zsinati lelkészi elnök intézte a hívekhez. Hozzátette, nem református lekipásztor az, és presbiternek, de igazi reformátusnak sem nevezhető, aki még nem olvasta az *Institutiót*.

Egyes tudósok, mint például Alister E. McGrath, aki Kálvin életrajzírója, úgy fogalmaz, az *Institúciónak* a maga korában az volt az igazi sikere, hogy a kötetet a szerző úgy szerkesztette rendkívül szemléletes és logikus formában, hogy még az egyszerű olvasó is megérthesse.

– Másképpen szólva – folytatta a püspök –, akik ismerik az Apostoli Hitvallást, azok számára nem lesz ismeretlen Kálvin írása sem, hiszen ezzel a hitvallással fog találkozni Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt levele vezérfonala szerint.

A püspök felolvasott a könyv előszavából, amelyet Kálvin I. Ferenc francia királynak írt: „Franciaországban üldözik, legyilkolják, máglyára küldik, börtönbe vetik és minden joguktól megfosztják azokat, akik belekóstoltak a Krisztus drága evangéliumába.”

Ez a mai napig is aktuális üzenet, hiszen most is léteznek nagyurak,

hatalmasok, királyok, miniszterelnökök és polgármesterek is, akik olyan döntéseket is hoznak, amelyek érintik az Anyaszentegyházat és a keresztyének mindennapi életét.

A püspök kis epizódot felelevenítve mondta el, hogy a 17. századi Hollandiában, Dordrecht kikötőjében jegyezték fel, amint a matrózok az *Institutio* üzenetéről vitatkoztak.

– Ezért nem szeretném a 21. századi Magyarországon azt hallani, „hogy a kálvini mű annyira bonyolult, hogy nem tudjuk megérteni”.

Említést tett arról, hogy Kálvin nagy mértékben egyetértett Lutherrel abban, hogy elsősorban a forráshoz, Isten kinyilatkoztatásához kell mindig visszatérni, ott és ahogyan Krisztusban megmutatta Önmagát. A reformátor haragudott azokra az atyafiakra, akik mindenféle okoskodással elcsábítják az embereket az igazi forrástól. „Áltudósoknak”, „álapostoloknak”, nevezte ellenfeleit, de még őket is meg akarta győzni, áthívva őket az igazság oldalára – ez az üzenet is megtalálható az *Institúciónak*.

Isten vigasztalására is nagy hangsúlyt fektet Kálvin, amikor újra és újra szól az elesett, beteg, a mindenükből kiforgatott és kétségbeesett emberekhez. Erősíti és vigasztalja őket. A mai világunk is tele van harmadrendű házipatikákkal, a „boldogítsd önmagad”-típusú emberi megoldásokkal. Kálvin egyszerű és világos ebben a kérdésben is. Arra hívja olvasóit, hogy elsősorban azt vizsgálják meg, milyen az Istennek velünk való kapcsolata.

A rendezvényt követően interaktív beszélgetés következett, Németh Tamás lekipásztor, pápai teológiai tanár moderálásával.

HÁZASSÁGI FÓRUM & TÁNCHÁZ

Február 14-én a Fiatal Felnöttek (Aktívifi) körében három házaspárt köszöntöttünk. Három különböző étellel megáldott párt láthattunk, hallhattunk. Egy-egy rövid bemutatkozással kezdődött az alkalom. Brigitta és János fiatal pár, akiknek egy kislányuk van, Andreának és Attilának két fia van, Gábor és Ibolya testvérünknek egy lánya és egy fia van. A különbözőség több oldalról is megmutatkozott. Hallhattunk arról, hogy mi mindent jó megbeszélni a házasság előtt, apró dolgok is fontosak lehetnek, mint például a takarítás.

Szó volt a nehézségekről, amelyekkel nap mint nap szembesülnek. Olykor megváltoznak a megszokott szerepek, gondolok itt arra, hogy általában a férj az, aki pénzügyileg gondoskodik a családjáról vagy általában a feleség intézi a hivatali ügyeket, de nincs mindig

így. Előfordul az, hogy a szerepek felcserélődnek, s mindebben nagy szerepe van az elfogadásnak és a rugalmasságnak, hogy lehet másképp is. Arra is sor került, hogy átbeszéljük, milyen Isten nélkül átélni a mindennapokat és milyen Istennel együtt közösségben építeni a házasságot lépésről lépésre. Jó volt látni olyan példát is, hogy milyen újrakezdeni már Istennel a házasságot és a sebeket már beköntözve egy új alapra helyezni az életet.

A párok beszéltek a közös csen-

dességről is. Mivel mindhárom pár más élethelyzetben van, ezért nem egységes a csendesség megtartása. A kicsi gyermekkel rendelkezők számára olykor nehézséget jelent. Van, aki később kel fel, mint a társa, ezért a napi ígét gyakran nem együtt olvassák el reggelente, de később a nap végén megbeszélik. Volt olyan pár, aki azt mondta, hogy ők együtt korán felkelnek, hogy ígét olvassanak.

Minden nap kihívás, meg kell küzdeni a kapcsolatért, továbbá meg kell találnunk azt, hogy milyen küldetést bízott ránk a mi Atyánk a családban.

A fórumbeszélgetés után moldvai táncban vehettünk részt, s a tánc közbeni éhségünket és szomjunktat zsíros, lekváros kenyér, sütemény és tea társaságában csillapíthattuk. Végül az este activity-vel zárult.

Katona Éva

BÉKESSÉG VAN KAPCSOLATAINKBAN?

Eredendő családjunk és házasságunk kapcsolatáról tartott interaktív előadást Mácsodi Ferenc református lelkész, mentálhigiénés szakember a Budai úti templomban a Házasság hete alkalmából február 15-én. Őszintén beszélt a saját életéről is, és vallja: „ki miben tudós, abban gyanús” – hiszen ő maga is részben azért kezdett el foglalkozni lelkigondozással, párterápiával, hogy a saját problémáira megoldást találjon.

Három ígét emelt ki előadása elején: „A hármason nem szakad el egyhamar.” (Préd. 4:12b), „Népem romlását úgy gyógyítják, hogy könnyelműen mondogatják: Békeesség, békeesség! – de nincs

békeesség!” (Jer. 6:14), „Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek! Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor. 16:13–14)

Úgy látja, hogy a megtéréssel, az újjászületéssel kapcsolatban sok irodalmunk van, de a megszentelődésre, a Krisztussal való egyre mélyebb kapcsolat kialakítására kevés. Hiába „missziózunk”, ha valami nincsen rendjén, ha nem vagyunk hitelesek.

Elhangzott, hogy három szeretetformát ismerünk: erosz (erotika), filia (baráti jellegű szeretet), agapé (Isten szeretete). A párkapcsolatban ezeket három szinten alkalmazhatjuk: 1. közös szellemi

szint, 2. intimitás és spiritualitás (az intimitás függ például attól is, hogyan tud egymással imádkozni a pár), 3. szexualitás. Mindhárom nagyon fontos, mindegyik területen hatnak a magunkkal hozott minták.

Miért nem tudunk sokszor úgy reagálni a kapcsolatainkban, ahogy „a nagykönyvben meg van írva”?

Mácsodi Ferenc fontosnak tartja ebből a szempontból John Bowlby kötődéelméletét. A gyermekben 2 éves korig a kötődés alakul ki, 2–4 éves kor között pedig a leszakadás, az autonómia próbálgatása történik. Aztán később is vannak „autonómiaharcaink”.

Egy kapcsolatban kötődésre és autonómiára is szükség van. Ha ezek nem alakulnak ki megfelelően, akkor a későbbi kapcsolatainkban is problémák jelentkezhetnek.

Az előadó őszintén beszélt arról, hogy az életében hogyan alakult a szüleivel, illetve másokkal való kapcsolata, és ez alapján ki-ki elgondolkozhatott saját életére vonatkozóan is.

Háromféle megoldási lehetősé-

get vázolt fel Mácsodi Ferenc. 1. A házasság alkalmas arra, hogy a sebeket újraírja – de ehhez valódi intimitásra van szükség. Ha mindkét fél komolyan gondolja a házasságot, akkor kell, hogy legyen bátorságuk elmondani a másiknak az érzéseiket, az esetleges haragot, sértettséget, még akkor is, ha esetleg veszekedés lesz belőle, mert onnan lehet aztán továbblépni. 2. Amíg nem késő, keresd fel a szüle-

idet, és tedd rendbe velük a kapcsolatodat. Nem könnyű, de még akkor is érdemes megtenni, ha esetleg elutasításba ütközöl – magad miatt tedd meg. 3. Segítségkérés (pl. fel nem dolgozott gyász, de más elakadások esetében is).

Mácsodi Ferenc előadását követően csoportbeszélgetésre is volt lehetőség.

Ujváriné Császár Boglárka

Budai Úti Hírek

*„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.”
(Zsidók 13: 8)*

Honlap:

http://www.albaref.hu/budai_uti_gyulekezet

Az igehirdetések meghallgathatók:

www.albaref.hu/igehirdetesek

Feliratkozás a "Heti Útravaló" internetes hírlevélre:

berze.janos@gmail.com

Új programok márciustól:

Szerdánként:

18:00 órától **Szabadság Krisztusban**

(hitmélyítő csoport, az azonos című könyv alapján)

Péntekenként:

10:00 órától **Baba-Mama Klub**

17:00 órától **Játéksarok**

(közösségi és társasjáték klub gyermekeknek, fiataloknak és felnőtteknek)

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat

- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

A húsvéti és pünkösti ünnepkörhöz kapcsolódó kiadványok is kaphatók!

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Húsvét hajnali istentisztelet.

Április 5-én 5 órakor közösen várjuk és ünnepeljük igékkel, énekekkel és úrvacsorával a feltámadott Úr Jézus Krisztust.

Húsvéti úrvacsorás istentiszteletek.

Április 5-én 9 órától – az istentiszteleten a Tóvárosi és a Táncsics Mihály Általános Iskola hittanosai is szerepelnek. Április 6-án 9 órától.

Együtt a **Szeretemben Testmozgás a Reformátusokkal (ESZTER-nap)** május 1-én, pénteken 9 órától. Közösségi játékkal, csoportbeszélgetéssel, dicsőítéssel egybekötött bográcsos vidám nap. Téma: **Hogyan tehetnénk boldogabbá másokat?** Idősek, fiatalok, családok, egyedülállók és minden testvérünk részvételére számítunk.

Vándorkiállítás.

A „Jézussal egy fedél alatt” című rajzpályázatra beérkezett alkotások megtekinthetők lesznek a gyülekezetrészekben: április 26-án Maroshegyen, május 3-án a Budai úton és május 10-én a Széchenyi úton. Ezekben az időpontokban lehetősége van bárkinek szavazni a rajzokra, ennek eredménye alapján közönségdíjat osztunk ki.

A „Jézussal egy fedél alatt” című rajzpályázat nyerteseinek névsorát a Békesség újság pünkösdi számában, valamint a gyülekezet honlapján fogjuk közzétenni. A nyerteseket értékes jutalmakban részesítjük, amelyeket a Hittanos tanévzárón fogunk átadni, június 7-én 10 órakor a Széchenyi úti templomban.

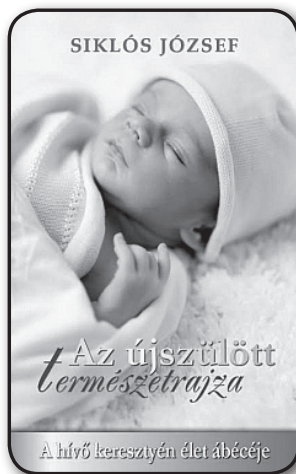
Jótékonysági felhívás.

A maroshegyi imaház felújítására, kibővítésére egy testvérünk festményt adományozott, amely megvásárlásával támogatni lehet az imaházat. További felajánlásokat is szeretettel várunk.

További információ:

Ujvári Sándor Csaba, 30/366-2156.

Ujvári Sándor Csaba

Könyvajánló

Bódis Miklós vendég evangelizátorunk ajánlásával!

A márciusi Széchenyi úti előadássorozat után sokakban felmerült a „hogyan tovább” kérdés. Itt egy könyv, amit maga az előadó ajánlott egyéni olvasásra és bibliaórai tanításra is. Megvásárolható a gyülekezeti könyvtérjesztésben!

Siklós József: Az újszülött természetrajza – A hívő keresztyén élet ábécéje

Az újszülött természetrajza hívők nemzedékeinek nyújtott már segítséget a keresztyén élet kezdeti lépéseihez. Szerzője egyszerű fejezetekben tanít Isten Igéjének, az imádságnak, a közösségnek és sok más

témának a fontosságára. Ebben az új kiadásban helyet kaptak özvegyének visszaemlékezései is. (forrás: www.clchungary.com/termek/az-ujszulott-termeszetrajza)

Siklós József iskoláit és a református teológiát Budapesten végezte. 1950-től három gyülekezetben volt segédlelkész, majd 1959 tavaszán családjával együtt Jászkisérre helyezték, ahol huszonhárom évig szolgált. 1951-ben kötött házasságot Kun Margittal, akivel együtt követték Jézus Krisztust örömök és nehézségek között. Két gyermekük született: Irénke, aki 28 évesen meghalt és László, aki Izraelben él. A szegények, betegek, lelkiileg szenvedők, szenvedélybetegek felé áldozatos, mentő szeretetet kapott Istentől. E könyvben a szerző az újjászületett hívő élet jellemzőit foglalja össze, és ezzel bátorít, hogyan éljünk keresztyénként a világban. Siklós József írásai által „még holta után is beszél”, hirdelve Isten szeretetének jó hírét. (forrás: www.immanuel.hu/erted_magyarország_konyvek.php)

Berze János lelkész

Szűkített missziói naptár 2015.

<i>Dátum</i>	<i>Esemény</i>	<i>Nap</i>	<i>Időpont (Óra)</i>	<i>Gyülekezet rész/ helyszín</i>
Április				
2015. 04. 03.	Nagypénteki úrvacsorás istentisztelet	péntek	18:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.,
2015. 04. 05.	Húsvét hajnali istentisztelet	vasárnap	5:00	Maroshegy
2015. 04. 05–06.	Húsvét: úrvacsorás istentiszteletek	vasárnap– hétfő	8:00, 9:00, 10:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 04. 05.	Húsvét I.: feltámadás istentisztelet a Budai úti urnatemetőben	vasárnap	17:00	Budai úti urnatemető
2015. 04. 11.	Önkéntes nap: játszótér-karbantartás, templom- és udvartakarítás	szombat	9:00–14:00	Budai út
2015. 04. 17–19	Biztos Szikla Klub és konfirmandus ifjúsági hétvége	péntek– vasárnap		Monoszló
2015. 04. 17–19	Ifi hétvége (ún. munkás hétvége, azaz szombat délután a fogadó gyülekezetet segítenénk kétkezi munkával)	péntek– vasárnap		Nagyvázsony
2015. 04. 19.	Családi istentisztelet	vasárnap	8:30	Széchenyi úti templom
2015. 04. 25.	Hittanos nap, kirándulás	szombat	9:00–14:00	Székesfehérvár, Palotavárosi tavak
2015. 04. 25.	Felnőtt konfirmációs vizsga	szombat	16:00	Gyülekezeti Központ
2015. 04. 26.	Felnőtt konfirmáció	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 04. 26.	Budai úti zenés esték (2): a Musica Bella ifjúsági vonószenekear koncertje	vasárnap	17:00	Budai út
Május				
2015. 05. 01.	ESZTER-nap (Imaház)	péntek	9:00–16:00	Maroshegy
2015. 05. 03.	Anyák napja	vasárnap	8:30, 9:00, 10:00	Budai u., Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 05. 03.	Férfi délután	vasárnap	15:00	Budai út
2015. 05. 09.	Női délután	szombat	15:00	Széchenyi u.
2015. 05. 10.	Családos nap (gyerekek, szülők együtt), istentisztelet, programok, versenyek	vasárnap	10:00	Széchenyi u.
2015. 05. 14.	Áldozócsütörtök	csütörtök	10:00 és 18:00	Széchenyi úti templom, Maroshegy
2015. 05. 16.	Konfirmációi vizsga: szeretetvendégség a Gyülekezeti Központban	szombat	16:00	Széchenyi úti templom

2015. 05. 17.	Konfirmációi istentisztelet: fogadalomtétel	vasárnap	10:00	Budai út
2015. 05. 20–23.	Pünkösdi bűnbánati alkalmak	szerda–szombat	18:00	Gyülekezeti Központ
2015. 05. 20.	Bűnbánati alkalom (úrvacsorai előkészítő)	szerda	18:00	Budai út
2015. 05. 24–25.	Pünkösöd: úrvacsorás istentisztelet (magyar református egység napja)	vasárnap–hétfő	8:00, 9:00, 10:00	Budai út, Maroshegy, Széchenyi u.
2015. 05. 24.	Pünkösöd I.: úrvacsorás szórvány-istentisztelet a börgöndi kápolnában	vasárnap	15:00	Börgöndi kápolna
2015. 05. 25.	Pünkösöd II.: úrvacsorás istentisztelet, konfirmandusok első úrvacsorai közössége	hétfő	10:00	Budai út
2015. 05. 31.	Gyermek-istentisztelet (Szentháromság vasárnapja) és Családi és sportnap (közös ebéd)	vasárnap	10:00	Budai út
Június				
2015. 06. 07.	Hittanos tanévzáró istentisztelet	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 06. 14.	Közös ifjúsági istentisztelet (és kerti sütögetés)	vasárnap	10:00	Széchenyi úti templom
2015. 06. 16–19	Nyári gyülekezeti gyermek-felügyelet (meghirdetve pünkösdtől)	K–P	7:30	Gyülekezeti Központ
2015. 06. 22–26	Gyülekezeti hittanos napközis tábor	H–P	7:30	Gyülekezeti Központ
2015. 06. 29–07. 03.	Nagycsaládosok gyermekei és hátrányos helyzetű gyerekek napközis tábora	H–P		Maroshegy
Augusztus				
2015. 08. 03–08. 08.	Gyülekezeti többgenerációs nagytábor	H–Szo		Sátoraljaújhely
2015. 08. 27.	Missziói naptár aktualizálása	csütörtök	19:30	Gyülekezeti Központ
2015. 08. 28.	Közös ifjúsági tanévkezdő alkalom: kerti sütögetés	péntek	17:00	Széchenyi úti udvar

„Legyen áldott az Isten és Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki minket nagy irgalmában új életre hívott Jézusnak a halálból az élő reményre való feltámadása által, hogy a mennyekben elpusztíthatatlan, tiszta és soha el nem hervadó örökség várjon rátok.” (1 Péter 1,3-4)

NAGYTÁBOR

Sátoraljaújhely, 2015. augusztus 3–8.

„Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.” (Zsoltár 63,4)

A Talentum Iskola és az Olajfa Óvoda szülői munkaközössége és gyermekeik, illetve gyülekeztünk apraja-nagyja együtt készül a Zemplén egyik legszebb pontján elterülő Várhegy Üdülőbe. Külön strand, saját kistemplom és egy új óvodaépület gazdagítja a gyönyörű, fenyvesekkel tarkított üdülőterületet. Idén nyárra az egyik pavilon átalakul menedzserhotellé, ahol akár valódi szállodai körülmények között is lehet nyaralni. De az egyszerűbb elszállásolás is közel 300 személy számára kínál – magányosok és családok számára is kényelmes – fürdőszobás elhelyezést, s emellé finom, házias ételeket egész héten át. A város és festői környéke pedig bobbal, libegővel, hegy-

csúcsok közötti drótkötélpályával, sokféle élményforrással biztosít maradandó emléket minden oda látogató számára. (www.zemplen.hu/varhegy/) (vö: Rekonstruált és működő vizsolyi Biblia-nyomda)

Az együtt töltött hét kiváló alkalom arra, hogy hitben, szeretetben, egymás jobb megismerésében növekedjünk, amelynek gyümölcseit itthon kamatoztathatjuk majd. Tudatosan bátorítunk és hívunk olyan szülőket is nagy szeretettel, akik nem tartoznak gyülekezeti közösséghez, hiszen ilyen közlőrl nem találkozhatnak máshol azzal, mit jelent a valóságban keresztyénként élni: örömben és szeretetben enni, inni, játszani, gyermeket nevelni, vagy éppen kikapcsolódni.

Bízattunk mindenkit, hogy tervezzen szabadságot augusztus első teljes hetére, mert ha eljön, maradandó élményekkel lesz gazdagabb!

Augusztus 3-án, hétfőn délután lesz a tábornytás. Akik vonattal utaznak, azokat délelőtt külön busszal szeretnénk eljuttatni a Keletibe, hogy Budapesten ne okozzon gondot a tömegközlekedés. Innen közvetlen gyorsvonatok indulnak Sátoraljaújhelyre, ahol szintén külön buszokkal és autókkel tudjuk megoldani az üdülőbe szállítást. A külön buszok fejéneként 1.500.- forintot, a

vonat teljes áron – hétfőn a Keletitől indulva, majd szombat reggel közvetlen járattal Székesfehérvárig visszaérkezve – póttjeggyel együtt 10.500.- forintot igényel. (Ebből jönnek le az egyéni, illetve családok kedvezményeik: 33–50–90%)

A részvételi díj hétfő vacsorától szombat reggeliig fürdőszobás szobában 0–2 éves korig ingyenes, 2–14 éves korig (pontosabban a most nyolcadikos korosztályig) 13.450.-; a többieknek 26.900.- forintba kerül. (A menedzserhotelben történő elhelyezés még 10 ezer forintot igényel.) Az IFA felnőttek esetében térítendő 70 éves korig, öt éjszakára összesen 1.500.- forint/fő. Aki ifjúsági szálláshelyet kér (innen a fürdőszoba és a WC az épületen kívül érhető el), annak 14 éves korig 11.000.-, azon felül 21.900.- forinttal (+IFA 18 éves kortól) kell számolnia. (14 éves korig azért csak ennyi a részvételi díj, mert a Presbitérium jelentős támogatásról döntött a gyülekezeti költségvetés terhére. Nagycsaládoknál, illetve szociális rászorultság esetén további támogatás kérhető az egyházközség elnökségénél.)

Szeretettel hívunk és várunk felnőtteket, ifjakat és gyerekeket mind az óvodából, az iskolából és a gyülekezetből! A jelentkezéseket az intézményekben a vezetők koordinálják, a gyülekezetben pedig június folyamán tervezzük lebonyolítani. Sokan imádkozunk azért, hogy ez a hét áldott, testi-lelki felüdülést és meg erősödést jelentsen minden kedves résztvevő számára!

Fizettél bűneinkért

Fizettél bűneinkért, szenvedtél érettünk.

Azért, hogy halál helyett örök életet nyerhessünk.

Ártatlan tisztaság, szelídség és jóság, dicsőség néked,

Köszönet, hogy megnyitottál egy új lehetőséget.

Mely nagy kegyelem, megfoghatatlan ajándék, érted és értem adta életét.

Így életünk értelmet nyert, kiárasztotta reánk mindenekfeletti szeretetét.

Bocsásd meg újra és újra, hogy vétkeztünk, vétkezünk ellened.

Adj erőt, a kísértések ne győzzék le gyenge testünket, mindig foghassuk kezedet!

Szabóné Takács Éva

Somogyi László

Diakóniai-Szeretetszolgalati percek

„...hogy lássak.”

(Mk. 10, 51. részéből)

Lehetőség. Gyülekezetünk és mindkét oktatási intézménye ajándékba kapott a Viktória Rehabilitációs Központban Horváth Klára intézményvezető támogatásával olyan órákat, napokat, amelyek életre szólóan megváltoztatják a mássággal élő felebarátainkról vélt elképzeléseinket, gondolatainkat. Szintén az Akadálymentesítési program keretén belül történik ez a látogatási sorozat. A Talentum Református Általános Iskola 8., 6. és 5. osztályos tanulóival és osztályfőnöke-

ivel vehettünk eddig részt az érdekenyítő alkalmakon. A központ munkatársai segítenek bennünket az ismeretszerzésben, érzékenyítésben. Sípos-Doba Borbála és Berdó Gábor. Borbála mellett két terápiás kutyája, Nita és Mézi teszik színesebbé, örömtelibbé ezeket az alkalmakat mindannyiunk számára. De az ott lakók türelmes, kedves tájékoztatásával is gazdagodhatunk.

A gyerekek is ajándékoztak. Az 5. osztályosok tanáraik vezetésével a márc. 15-i ünnep alkalmából előadták műsorukat. Bokorné Éva ig.h. pedig szeretetteljes köszöntőt mondott és az iskoláról

szóló könyvet ajándékozta. Mindegyik osztály tanulóit kértem, hogy írják le a látott és hallott tapasztalataikat egy-két mondatban. Ezeket elolvashatjuk majd a későbbi Békesség-számokban is. Ahogyan annak idején Bartimeus azt kérte az Úr Jézustól, „hogy lássak” (érdemes elolvasni a szövegekörnyezetet), és látott, úgy én is kérem, hogy lássak, és együtt lássunk folyamatosan hosszú távra, olyan szívvel, amelyet csak a feltámadott és élő Úr adhat.

Somogyiné Gyüre Mara
ref. diakónus

A hatodik osztályos tanulók rendkívüli osztályfőnöki óra keretében látogatást tettek a Viktória Rehabilitációs Központban.

Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy:

„Azért volt jó, hogy elmentünk, mert rájöhettünk arra, hogy milyen is így élni. Megtanulhattuk, hogy nincs semmi szégyellnivaló azon, ha valaki tolókcocsis. Inkább elismernünk kellene őket, hiszen ők még a hétköznapi dolgokat is nagy nehézséggel tudják csak elvégezni.” (Cseh Hanna)

„A szellemi vagy testi sérült emberek életmódját próbálhattuk ki. Rossz tudni, hogy sajnos elég sok ilyen ember él. Ez a központ nyújtja a megélhetésükhöz alkalmas környezetet. Én nagyon élveztem, de hosszútávon nem tudnék tolókcocsiban közlekedni.” (Gaskó Szilárd)

„Jó érzés volt látni, hogy vannak olyan központok, amik segítenek a hátrányos helyzetű embereken. Kár, hogy nem minden hátrányos helyzetű embernek van lehetősége arra, hogy egy ilyen központban

LÁTOGATÁS A VIKTÓRIA REHABILITÁCIÓS KÖZPONTBAN

élhessen.” (Polgár Abigél)

„Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy az ilyen emberek fontosak, és Isten gondoskodik róluk. Azt üzenete, hogy ne bántsuk, hanem segítsük az ilyen embereket. Fontos volt, mert így átélhettük az életüket és megismerhettük a napjaikat.” (Palman Zoltán)

„Én jól éreztem magam. A tolókcocsis pálya volt nekem a legnehezebb. A kutyás foglalkozást is élveztem.” (Veszprémi Levente)

„Nekem ez a látogatás fontos volt, mert kicsit beleérezhettem a sérült emberek világába. Láttam és éreztem azt, hogy segítségre szorulnak, és hogy mi is segíthetünk nekik.” (Borbély Erika)

„Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy együttérezzek velük, hogy milyen sorsuk van, és hogy milyen rossz lehet nekik. Azt üzen-

te Isten, hogy szeretettel és boldogsággal forduljunk feléjük. Fontos volt, mert ők is emberek, és őket is tiszta szívvel és lélekkel kell szeretni.” (Potyondi Sára)

„Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy nem kell megijedni a sérültektől, hanem nyugodtan el is beszélgethetünk velük, és ha szükségük van ránk, akkor segítsük meg őket. Isten üzenete szerintem az, hogy mindenki egyenlőnek született és mindenki megérdemli a szeretet.” (Szanyó Barnabás)

„Akár sérült vagy elmekárosodott, ugyanolyan ember, mint mi, csak egyes dolgokat nehezebben tudnak megtenni. A Viktória központban átélhettük, hogy mennyivel nehezebb nekik az életük.” (Cservék Bianka)

„Szerintem nagyon szerencsések lehetünk, hogy elmehettünk a Viktória központba, hogy megtapasztalhattuk, milyen a sérült emberek élete. Azt gondolom, hogy segíteni kell ezeknek az embereknek, és imádkozni értük.

Ezekről az emberekről példát lehet venni, mert kitarthatóak.” (Csókás Flóra)

„Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy jó segíteni a társainknak. Azt üzenté, hogy minden emberi élet számít. Fontos volt, hogy megtudhattuk, milyen mozgás- és látás-sérültné lenni.” (Érsek Boglárka)

„Nekem ez a látogatás azt jelentette, hogy magunkra vettük azokat a terheket, amiket ők hordoznak.” (Szabó Ferenc)

„Nekem ez a látogatás azt üzenté, hogy milyen nehézségeken esnek

át a mozgássérültek. Fontos volt, hogy megismerjem a mozgássérültek életét és hordozzuk az ő terheit is.” (Szolga Szabolcs)

„Nekem ez a látogatás azt üzenté, hogy segítsek a beteg társaimnak. Nagyon megérintett, mert az ő szemükből láttam a világot.” (Lovász Gábor)

„Szerintem hasznos volt, hogy megismerhettük a mozgássérültek életét, mert így jobban tudunk nekik segíteni mindenben.” (Csetényi Zsolt)

Somogyiné Gy. Mara

SZERETETHÍD

*Kárpát-medencei
Református
Önkéntes
Napok*

2015. május 29–30.

Információ:
Somogyiné Gyüre Mara
Szeretethíd koordinátor

FILMKLUB AZ AKADÁLYMENTESÍTÉS KERETÉBEN

Öten tekintettük meg a Nevem Sam című filmet, amely betekintést adott egy értelmi fogyatékos felnőtt férfi életébe, aki egy hétéves gyermek értelmi szintjén van. Egyedül neveli a hétéves kislányát, akivel nagyon szeretik egymást. El akarják választani egymástól őket, de az egymás iránt érzett hűség, szeretetteljes ragaszkodás megváltoztatja a róluk másképpen vélekedőket. A Szeretet, Akire és amire szükségünk van. A legfontosabb és legszükségesebb ezen a világon. Minden korosztály számára igen tanulságos film.

Somogyiné Gy. Mara

BARTIMEUS ÉS AZ OVISOK

Szintén az Akadálymentesítés programon belül történt egy kedves látogatás a Szechenyi u.-i templomkertben.

Két óvodapedagógus, Zita és Bea néni kérésére óvodásaikkal találkozót beszélünk meg. Megbeszélésünk tárgya Marron, a hét hónapos vakvezető tanuló kutya volt. Hogy pontosan milyen célból és mi történt a találkozásunk alkalmával, megtudhatják a kedves Olvasók a következő számban, vagyis két hónap múlva.

Somogyiné Gy. Mara

ÉBREDÉS A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ UTÁN SZÉKESFEHÉRVÁRON

Nagy örömmel olvastam a „Békesség” újság február havi számában Németh Kornél összeállítását a XX. századi csodálatos lelki ébredésről. Az elmúlt majdnem hét évtized távlatából felidéződtek bennem a második világháború után, a negyvenes évek végén Fehérváron kibontakozó ébredés emlékei, amelynek – bár nagyon fiatalon – magam is átélője, résztvevője voltam. Ezért most szeretném el-

mondani – ameddig még éltet az én Megváltó Uram – az ifjú generációnak erről mindazt, amit tudok.

A lelki ébredés már korábban, a második világháború előtt elkezdődött egyházunkban – az újság cikk is leírja ezt –, de kevesebb embert jelentett, mint a második világháború után. Az Úr csodálatos szervezése akkor rakta le a későbbi elsőprő erejű ébredés alapjait. Nagyrészt a már korábban megtért hívők, szol-

gálattevők lettek a „nagy ébredés” munkásai. Így volt ez nálunk, Fehérváron is. Hozzájuk csatlakoztak az Erdélyből menekültként érkező hívő testvérek.

Az ébredés előtt gyülekezetünk legtöbb tagja egyházat szerető, vallásos, jó reformátusnak hitte magát. Az ébredés, a Szent Lélek munkája kellett ahhoz, hogy megtért, hívő emberekké legyenek. Jöttek az evangélizációk, előadások

96 konfirmandus az 1948. évi konfirmáción.

Középen Bódás János, balján Incze István segédlelkész, jobbján Nagy Lajos segédlelkész, tőle balra a második a cikk írója.

hangzottak el (Karátson Sándor nevére emlékszem), és egyre többen lettek a rendezvényeken. A vasárnapi igehirdetéseken Bódás János nagytiszteletű úr prédikációja megérző erejű volt. „Nincs közöttünk egy igaz sem.” – idézte a zsoltáríró szavait. „Mindnyájan bűnösök vagyunk, ezért örök halált, kárhozott érdemlünk”. Tapintható volt a feszült, döbönt csend a templomban. Ilyen kemény, ostorozó beszédhez ez a gyülekezet nem volt hozzászokva. Sok szív nyílt meg, amikor a prédikáció végén elhangzott a megtérésre hívó szó, a bűnbánatot követő bűnbocsánatról a Megváltó Jézus Krisztus által. Sokan felserkentek álmukból és felragyogott nekik a Krisztus. Megteltek a bibliaórákon a gyülekezeti termek, szólt az Ige, zengett az ének. Megalakultak a bibliakörök: asszonykör, ifjúsági kör. Az asszonykör tagjai 25–50 közötti nőtestvérek voltak. Akikre név szerint visszaem-

lékezem (számomra mindnyájan nénik voltak): Ács Gyuláné Mária; Bolláné Jolánka; Rózsáné; Lőrinczné; Szabóné Mária; Kertészné Bözsike; Tátrainé Eta. Ők fáradhatatlanul áldásos munkát végeztek. Családokhoz jártak, betegeket látogattak, vitték az igét, a vigasztaló szót ezekben a nehéz időkben (az ötvenes években!) a testi-lelki szenvedőknek. Így jöttek el hozzánk is, amikor édesapám internálása és anyai nagyanyám halála után ketten maradtunk édesanyámmal. Megtérése után anyám is tagja lett az asszonykörnek. 1949-ben a nőszövetség által rendezett balatonszárszói konferencián velük együtt én is ott lehettem.

Engem már előbb megszólított az Úr. Harmadikos gimnazista voltam a Teleki Blanka Leánygimnáziumban (mi még nyolc gimnáziumi osztályt végeztünk érettségi előtt), amikor súlyos beteg lettem. Isten kegyelméből Pestre kerültem az Ül-

lői úti Bókai János Gyermekklinika, az egyetlen kórházba, amely nyugatról penicillint kapott 1946-ban. Három hónapig ápoltak ott. Felgyógyulásom után az iskolában, az óráközi szünetekben, látva igen gyenge állapotomat beszélt nekem egy Erzsike nevű, nálam két évvel idősebb, Erdélyből jött hívő református lány a megtérésről, Jézus Krisztusról. Hívására én is elmentem egyházunkba ifjúsági bibliaórákra. 1948-ban pedig ott lehettem Alcsúton a három napos ifjúsági konferencián, melyet a Bethánia Szövetség rendezett. Az előadók közül Szikszai Bénire emlékszem. A vasútállomásról szekéren érkeztem, a szénapadláson aludtunk. A foglalkozások a gazdasági épületekben voltak. Az ősi park már teljes pompájában zöldellt, de József főherceg kastélyának csak a főbejárati fala állt, mint egy színházi díszlet. Köröskörül csupa pusztulás. Az élet újrábredését láttam a romokon, Isten

újjáteremtő erejét hirdette.

10-15 fős körök alakultak. Körvezetőnk Hargita Pál, a későbbi református lelkipásztor volt.

Ott tudtam először bizonyosságot tenni és hangosan imádkozni. Új énekeket is tanultunk: „Ébredj, bizonyoságtévő lélek...”, „Itt van Isten köztünk...”.

Hazatérésünk után rendszeresen jártam az ifjúsági bibliaórákra. A körvezetőnk Németh Géza – akkor még diák, később lelkipásztor – volt. Az ifjúsági kör tagjai, akikre emlékezem: a Teleki Blanka Leánygimnázium tanulói: Katona Irén, Zugor Valéria (aki unokatestvérem volt), Sikó Zsuzsa és Tálás Mária

(Erdélyből). Nem voltak iskolatársak Bódis Ilus, Bódis Ibolya, Bódis Géza (Erdélyből), Zsigmond Vera, Debreceni Éva, Bányai László, Katona Sándor.

Az ébredést követő években az egyre megszorító egyházellenes intézkedések, a történelmi események különbözőképpen alakították életünket. Én is tévesen elkezdtem a magam útját járni. A nehéz megpróbáltatások után Uram rávezetett arra, hogy az zsákutca. A kilencvenes évek elején már özvegyen családi betegségekkel küzdve visszataláltam Megváltó Uramhoz és egyházamhoz. Bibliaórára jártam. Most már három éve lakásomhoz

vagyok kötve. Isten igéje naponta erősít, táplál és vigasztal. Mint valamikor régen nagyanyám, az esti áhítatomat mindig énekléssel fejezem be, mert az élteti a lelkemet, hogy dicsérhetem még Teremtő Atyánkat, Megváltó Krisztusunkat és a Megtartó Szent Lelket. Kegyelmes az Isten; az ébredéskor fiatalon megszólított és most öregen visszahívott, visszafogadott. „Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban”. (Efézus 2:7)

*Szabó Mártonné, Török Éva
(Székesfehérvár, 1933. október 3.)*

Bűn, betegség, testi megnyilvánulás

A zsoltáriró idejében, a korabeli gondolkodás szerint az ember tettei és sorsa között szoros összefüggés van, minden szerencsétlenséget Isten büntetéseként értelmeztek. A zsoltárokban is nyomon követhető a betegség és a bűn szoros kapcsolata, de a zsoltáros azt is tudja, hogy mindkettőnek gyógyítója Isten, „aki megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet” (103,3), máskor pedig bűneit beismerve könyörög: „gyógyítsd meg lelkemet, mert vétkeztem ellened” (Zsolt 41,5). Amikor fé-

lünk, szorongunk, szenvedünk, lelki problémáink vannak, ha nem tudjuk kinyilvánítani vagy levezetni haragunkat, ez nyomot hagy testi állapotunkon is, sőt, lelki fájdalmaink áttételeződhetnek fizikai fájdalmakká. Gyakran fel sem fogjuk, és nem is sejtjük, hogy nem annak ártunk, akire haragszunk, hanem magunknak. A harag, a gyűlölet, ha egy idő után nem tud elmúlni, lecsillapodni, könnyen visszafordulhat, és bennünket kínoz vagy rág. Méregbe gurulunk, és fájni kezd a fejünk vagy a gyomrunk; nem tudunk lenyelni egy bántalmat, és bedagad a nyakunk; keserűséget hordozunk magunkban, és fekélyünk lesz, s még megemlíthetnénk száz más olyan betegséget, amelynek lelki oka lehet. Tulajdonképpen minden betegség mögött valami ilyesmi bújik meg, előbb lelki zűrzavarként, amely testi nyavalyává alakul – állapítja meg Gyökössy Endre.

A 32. zsoltárban jól lehet látni a bűn és a betegség kérdésének összefüggését. Amit a mai orvostudomány már tud a pszichoszomatikáról, azt a zsoltáros több ezer évvel ezelőtt érezte,

sőt le is írta a 32. zsoltár 1–5. versében. Ezt a zsoltárt éppen ezért pszichoanalitikus, lélekelemző zsoltárnak nevezték el. A zsoltáros döbbenetes pontossággal elemzi, megállapítja, hogy amíg nem vallotta be bűneit, minden tagja fájt. „Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság. Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett” (32,1–5). Míg hallgatott hűtlenségéről, s úgy tett, mintha mi sem történt volna, ami megbontotta a rendet, addig „éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben”. Míg aztán „megvallottam neked vétkeimet, bűnödöt nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsáttad bűnödöt, amit vétettem.” Amikor csontjai kiszáradásáról ír a zsoltáros, nem izületi csontbetegségről, ritkulás vagy kopás miatt érzett fájdalomról szól, hanem arról, hogy van a lélek felől a test felé ható fájdalom is. A zsoltáros testi problémája nem reumatikus eredetű, mert abban a pillanatban, ahogyan Isten előtt feltárja

bűneit, minden fájdalma megszűnik. Míg a zsoltáros elnyomta hűtlenségét, vétkét, s úgy élt, mintha mi sem történt volna, testi fájdalmai jelentkeztek, s álmatlanság gyötörte. Amikor nem takargatja többé, hanem bevallja, bocsánatot kap az Úrtól, aki „körülveszi a menekülés örömeivel” (32,7), azaz gyógyulni kezd.

Mivel kezdődik a zsoltáros gyógyulása? Ő maga írja le: Megvallottam neked vétkeket. Nem takargatja többé. Az, amit eddig elnyomott önmaga és Isten előtt, elintéződik, és ennek eredménye bocsánat és gyógyulás. Az Isten előtt le nem tett, föl nem fedett bűn egyenlő a betegséggel, és addig kell az Úr asztalánál letenni bűnünket, amíg

nem válik krónikussá, gyógyíthatatlanná a betegség. A 32. zsoltár tanulságot rejt magában, megadja az irányt a felszabadulás, a gyógyulás felé vezető úthoz.

*Gyarmathy-Bencze Boróka:
Bűn, betegség, pszichoszomatika –
a Zsoltárok könyvében. (részlet)
In: Embertárs, 2011./4. 325–337.*

A (FELVIDÉKI) KOMÁROMI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE ALAKULÓ ÜLÉSE MARTOSON

Ünnepi keretek között megtörtént nt. Dr. Szénási Szilárd martosi lelkipásztor esperesi és Gál Sándor gondnoki beiktatása a martosi református templomban.

„...Áldjátok az URat, ti seregei, szolgálói, akarátának végrehajtói!...” (Zsolt. 103,21)

A fenti ige köszöntötte a megjelenteket a martosi református templomban, ahol jelölő és választó, valamint beiktatással egybekötött rendkívüli egyházmegyei közgyűlésekre került sor február 1-jén. A jelölő és választó Rendkívüli Egyházmegyei Közgyűlés délután 13:30-kor kezdődött, ahol megválasztották az egyházmegyei tanácstagokat, egyházmegyei tanácsbírákat, egyházmegyei jegyzőket lelkészi és világi részről, valamint az egyházmegyei pénztárost, és az ügyészi tisztség mellett a bizottsági elnökök is meg lettek választva.

Az egyházmegyei tanács tagok lelkészi részről a következők lettek: Czinke Zsolt, Dobai Sándor, Dr. Erdélyi Pál, Erdélyi Zoltán, Fazekas Zsuzsanna, Sasák Attila, Dr. Szénási Szilárd. A világi tanács tagok: Baranyai Alajos, Borbély Károly, Fitos András, Gál Sándor, Pethes István, Szabó Dezső és Szabó Gábor.

A bizottsági előadók megvá-

lasztása a következő eredménnyel zárult: a Kateketikai bizottság előadója Czinke Zsolt, a Missziói bizottság előadója Dr. Süll Tamás, a Diakóniai bizottság előadója Kalocsai Alexandra, az Egyházzenei bizottság előadója Écsi Gyöngyi és a Sajtóügyi bizottság előadója Sasák Attila lett.

Mintegy folytatásképpen eme jelölő és választó közgyűlésnek 15:00 órától megkezdődött az újabb, immáron ünnepi beiktatással egybekötött rendkívüli közgyűlés. A templomban megjelenteket Gál Sándor egyházmegyei gondnok köszöntötte, majd Dr. Tanító Péter fohásza következett.

Az esperes és gondnok beiktatása előtt Fazekas László püspök igei szolgálata volt hallható.

„Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak bel-

sejéből élő víz folyamai ömlenek!” – Jn. 7,37–38.

Eme igeversek alapján szólt az ünneplő egybegyűltekhez, a megválasztott espereshez, valamint az egyházmegyei gondnokhoz egyházunk püspöke, s beszélt nemcsak az ünnepről, az élet vizéről, vagyis Krisztusról, hanem arról is, hogy olyan korszakban élünk, melyben szükség van az erős hitre mind egyházi, mind lelkészi, mind pedig gyülekezeti szinten. Bátorító szavai az egyházmegyéinkben érezhető és tapasztalható egységre is utaltak.

Ezután a megválasztott tisztségviselők szívére helyezte, hogy az élő vizet nemcsak kapni, de tovább is kell adni az elöljárói, órállói és pásztori szolgálatban.

Az igei szolgálat után következett az újonnan megválasztott Dr. Szénási Szilárd esperesi eskütétele és Gál Sándor egyházmegyei gondnok esküjének megerősítése.

„...Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem.” – Zsolt. 101,6b.

Az immáron beiktatott esperes székfoglaló beszédének alapjául a Zsoltárok könyvének eme igeverését választotta. Szavaival nem a tökéletességre, hanem a tökéletes útra való törekvést emelte ki.

Mert ezt az utat Isten adta elénk,

legyen szó gyülekezeti tagról, presbiterről, gondnokról, lelkésztől vagy egyházunkban szolgálatot vállaló tisztségviselőről. Az úthoz, ill. szolgálathoz jó irány kell, a jó irányhoz pedig útjelző kövek szükségesek. Igehirdetésében négyféle útjelző követ emelt ki: az ima, az elhívás a hűségre és a tisztaságra, a lehetőség és a megvalósítás. A közös úton való járás közös gyümölcsöket terem, melyekkel egymást gazdagítani, erősíteni vagy akár lelkiileg gyógyítani is tudjuk.

A székfoglaló beszéd után az egyházmegyei tisztségviselők eskütele-beiktatása következett. Az ezt

követő köszöntéseket az esperes és gondnok felé a palástos lelkészek kezdték meg, majd a meghívott vendégek folytatták: Fekete Vince – főgondnok, Dr. Harmati Zsolt – Magyarország Szlovákiai Nagykövetségének ügyvivője, Dr. Somogyi Alfréd – a pozsonyi egyházmegye esperese, Kassai Tímea – a Barsi egyházmegye esperese nevében, Máté László – a tatabányai egyházmegye esperese, Kiss Pál – a Barsi egyházmegye volt esperese, Somogyi László – a székesfehérvári testvérgyülekezet lelkészi elnöke, Dr. Lévai Attila – a Selye J. Egyetem Református Teológiai Karának dé-

kánja, Dr. Molnár János – a Selye J. Egyetem Református Teológiai Karának dékánhelyettese és végül Keszeg István – Martos község polgármestere mondott köszöntőt.

HAGYJAD az Úr Istenre te minden utadat... – a 265. záróének szavaival a szívükben vehettek részt mindannyian az ünnepi alkalom után azon az állófogadáson, melyet a martosi gyülekezet és annak lelkészei nagy gonddal készítettek elő minden velük együtt ünneplő és Istennek hálát adó meghívott számára.

*Forrás: www.felvidek.ma
Közreadta: Németh Kornél*

A NAPSUGÁR ÓVODA ÜNNEPE

Hálaadó istentiszteletre került sor a délvidéki Bácskossuthfalva református óvodájának 10. születésnapja alkalmából.

Tíz éve, 2005. március 1-jén kezdte meg munkáját a bácskossuthfalvai parókia leválasztott gyülekezeti termében a református játszóház. Ma már két helyszínen, a parókián kívül a visszazármaztatott egykori iskolaépületben is működik egy csoportjuk, és ez az egyetlen államilag is elismert egyházi óvoda Szerbiában.

Vasárnap hálaadó istentisztelet keretében emlékeztek meg a jeles dátumról. A Napsugár óvoda jelenlegi csoportjainak – 33 kisgyerekek és az óvónők – szolgálatával vette kezdetét a templomi ünnepség, majd a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, dr. Fekete Károly szolgált igehirdetéssel. Március első vasárnapja Bibliavasárnap, és a kettős ünnep

jelentőségéről, párhuzamáról beszélt igehirdetésében a püspök úr. Szólt arról, hogy a Szentírás iránytű, mérték, igazodási pont, hiteles forrás, nem korhoz kötött, hanem Istenhez, s mint mondta: „Tanítás és nevelés együtt jár az Isten igéjében. A Biblia a legjobb nevelésben tud bennünket részesíteni.”

Az ünnepi hálaadó istentiszteleten számos vendég megjelent a Kárpát-medencéből és a vajdasági református egyházakból. Móricz

Árpád helybeli református lelkész elismerő oklevelet adott át mindazoknak, akik derekasan kivették részüket abból, hogy az óvoda megérhette a jeles jubileumot, 10. születésnapját.

Az intézményt különböző adományokból tartják fenn, a magyar kormány évek óta biztosítja a fenntartásunkhoz szükséges eszközöket, elismerő oklevelet kaptak a támogatók, valamint Csomortán Melinda vezető óvónő és Lestár János gondnok odaadó munkáját is emléklappal jutalmazták.

Az istentisztelet végén sor került a Debreceni Református Kollégium óvodájával és a nagyváradi református óvodával való testvéróvodai, valamint a székesfehérvári küldöttséggel a testvérgyülekezeti szerződés aláírására is.

*Forrás: www.magjarszo.com
Közreadta: Németh Kornél*

A VŐLEGÉNYNEK IGENT, DE NEMET IS MONDHAT A MENYASSZONY

Nem is létezik talán olyan ember, aki ne szeretne a mennybe jutni! Sokaknak kell Jézus, csak ne kelljen érte semmit se odaadni. Ne kelljen letenni az alkoholos poharat, se befejezni egy bűnös életet. Egyházközségünk nyílt evangelizációs alkalmán az is kiderült, milyen üzenetet rejt Bódis Miklós kalotaszegi min-tás kabátja.

A székesfehérvári református egyházközség nyílt előadás-sorozatának hétfői esti alkalmán a hallgatóság megismerhette, mi a titka Bódis Miklós erdélyi lelkipásztor híres színes, mentés kabátjának. Elmesélte, hogy tizenhat éves korában a kalotaszegi konfirmációja után kapta nagyapjától, édesanyja pedig mutatott számára egy kalotaszegi magyar népviselet bemutató könyvet, amelyben felfedezte üknagyapját ugyanabban a kabátban, egy 1903-ban készült fotón.

– A rajtam lévő kabát most már 170 éves. Édesanyámtól egyszer megkérdeztem, hogyan maradhatott meg az idős kabát ilyen jó állapotban. „Azért lehetséges ez – mondta az anyám –, mert őseid egy emberöltőn át csak néhány alkalommal viselték, s akkor is csak egy órácskára.” A magyarázat, hogy akkor vették fel, amikor a vőlegény megkérte a barátját, menjen el és kérje meg számára a menyasszonyt.

– Kedves székesfehérvári testvéreim! Ma este előttem ugyanúgy hordom ezt a kabátomat, mint azt az apáim tették, és ugyanazért jöttem, amiért az apáimat küldte a vőlegény: kérjem meg a menyasszonyt – mondta a lelkipásztor,

hozzátéve, a kérésre lehet igent, de lehet nemet is mondani.

A mennybe csak az érkezhetsz meg, aki itt a földön már elindult felé. Aki ezt nem tette meg, az ne is várja, hogy oda megérkezhet. Aki nem hagyta el Egyiptomot, nem ment át a Vörös-tengeren, nem járta meg a pusztai utat, az ne számíton arra, hogy kiköt majd a Kánaánban.

A lelkipásztor, visszautalva a va-

befejezni egy sötét életet, és főleg, ne kelljen bevallani a bűnöket.

Később azzal folytatta a lelkész, senki se gondolja azt, hogy a bűnei miatt kerül a pokolba. Szó nincs erről!

– A bűnökért már meghalt valaki a kereszten, azt is mondhatnám, hogy „kivittek vagyunk”. A bűn mára ki lett egyenlítve, Jézus Krisztus megfizetett a bűnödért. Semmi, senki sem vádolhat már, az adóslével fel lett szegezve a keresztre. Tudjátok, mi miatt lehet elveszni? Amiatt, ha ma este azt mondom: köszönöm, de ez a helyettes áldozat nekem nem kell!

Bódis Miklós a generációk közötti imádság fontosságára hívta fel a figyelmet, s egy rövid példát alkalmazva arra kérte a templomban ülő 25 év alatti fiatalokat, hogy tegye fel a kezét az, aki életében legalább egy alkalommal imádkozhatott közösen édesapjával vagy az édesanyjával. (A rögtönzött mini statisztikai felmérés eredménye: a fiatalok közül édesapjukkal összesen öten, az édesanyjukkal pedig heten élhették már ezt át).

A lelkipásztor emlékeztetett: a Paradicsomban bekövetkezett bűneset óta öltözik ruhába az ember, hiszen a bűnnel együtt „megérkezett” életébe a szégyenérzet is. E kettő ugyanis mindig együtt jár. A szégyent az ember takargatni igyekszik, az első emberpár fügefalevéllel próbálta meg elrejteni.

Idézte az ismert keresztyén pszichológust és családgyógyozót, Dr. Pálhegyi Ferencet, aki egyszer megállapította, a fügefalevél olyan, mint a mesebeli király ruhája, van is, nincs is – takar is, meg nem is.

Amikor a római birodalomban az

sárnap alkalmakra feltette a kérdést, mi a különbség az újszövetségi gazdag ifjú és Zákheus között. „A gazdag ifjú azt mondta, neki kell ugyan az üdvösség, de ha lehet, akkor ne kerüljön semmibe.”

– Kétségtelen, hogy sokan vágyanak a mennyországba. Ki lenne az a bolond, aki ne akarna a mennybe jutni? Kell ugyan nekik Jézus, csak éppen ne kelljen letenni érte az alkoholos poharat, ne kelljen

elítéltet keresztre feszítették, akkor ezzel a hatalom megüzente: akit a talajtól 2,5 méterre felemeltek, olyan gonosztevőnek számított, hogy talpalatnyi helyet sem érdemelt a földön. Mivel Jézus magára vette az emberiség bűnét, teljes meztelenségben függve, a menny is bezárult felette. Sem az égben, sem a földön nem volt számára hely. Teljesen magára hagyatva, gyötrő kínok között szenvedett három szegen a keresztfán.

– Láthatjuk tehát, hogy Jézus a

Gecsemáné kertjében nem a haláltól, hanem a szegyénytől rettegett.

Később szólt Bódis Miklós a románok között ismerős humoros versről, melyben egy majom „kikéri magának” a darwinista elméletet, elutasítva, hogy belőle fejlődött volna ki az ember. Sőt, éppen ellenkezőleg – legalábbis a vers strófái szerint –, a majom fejlődött ki az emberekből. Majd az állat arra „hivatkozik”, látott-e már bárki is részeg vagy kábítószer-fogyasztó majmot, vagy olyan állatot, amely-

nél a hím példányok egymással közösülnek? Én ilyet nem csinállok! – tiltakozik a történetben a majom. S mindebből a levonható a tanulság: az emberek közül sokan jóval gonoszabb módon képesek viselkedni egymással, mint az állatok.

Szöveg: Szűcs Gábor

Fotó: Déber Gábor

Kedves Testvérek! A 2015. március 22–25-i evangelizációról a Békesség újság következő számában is olvashatnak.

HITBIZONYOSSÁG JELEK ÉS CSODÁK ÁLTAL?

Nem ritkán halljuk, hogy egyes emberek így szólnak: „Szüntelen arra várok, hogy Isten valamilyen módon jelét adja annak, hogy valóban megbocsátja bűneimet, és elfogad.”

Az Úr Jézus ezt mondta a királyi tisztviselőnek, aki beteg fia ügyében hozzá fordult: „*Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek*” (Jn 4,48). A jel- és csodakívánás ősidők óta akadály a áldásnak. Hitetlen szívünk valami láthatót vagy tapinthatót kíván, amelyben bízhat, és nem éri be Isten Igéjével és Krisztus személyével és váltságművével. Ezért bátorító látvány, hogy ez a magas állású tisztviselő félredobta kétkedő meggondolásait, és „*hitt ... a szónak, amelyet Jézus mondott neki*” (50. v.).

Előbb vagy utóbb mindnyájunknak el kell jutnunk ideig. Talán ismerjük annak a hívő ifjúnak a történetét, akinek a közelgő halál már elvette a szeme világát is, és aki erre kérte az anyját: „Keresd ki nekem, kérlek a János 3,16-ot. És most tedd az ujjamat ezekhez a szavakhoz: »*aki hisz*«, és tartsd ott, amíg meg nem halok, mert az, »*aki hisz*«, ez engem is jelent.” Lám, en-

nek a fiúnak elég volt Isten Igéje.

Ismertem egy földművest, aki súlyos lelki ínségében kérte Istent, adjon jelt neki arról, hogy elfogadta őt. Ez a gazdálkodó nagy juhnyájjal rendelkezett, amely egy nagy kiterjedésű, de körülkerített legelőn tanyázott. A gazda elindult nyája számbavételére, és végigjárta a különböző helyeket, ahol legelésztek. Azután így imádkozott: „Ó, Istenem, add, hogyha van számomra is üdvösség, akkor a következő réten pontosan tíz juh legeljen.” Mikor odaért, nagy megkönnyebbülésére pontosan tíz juhot talált.

Megnyugtatta ez nyugtalan lelkét? Nem, csak átmenetileg csilant meg előtte némi reménység, de azután ez hamarosan elsötétült. Így töprengett: „Vajon pusztá véletlen volt ez, vagy valóban Isten adott ily módon választ az imádságra?” Erre nem talált választ, végül azonban nagy bátran elhatározta, hogy megismétli ugyanezt a könyörgését. Azt kérte tehát Istentől, hogy a következő réten Isten adjon jelt a számára úgy, hogy ismét csak tíz juh legeljen ott, és ezzel biztosítsa, hogy

„jól áll üdvösség dolgában”. Izgalommal telve indult a következő rét felé, hogy ott is megszámlálja a juhokat, és nagy megnyugtatósára és csodálkozására, ott ismét tíz juhot talált.

„Békességet és bizonyosságot adott ez magának?” – kérdeztem tőle. „Nem – mondta –, semmi nem adott nekem üdvbizonyosságot, csak Isten változhatatlan, biztos Igéje.” Mindaddig bizonytalanság és homály vette körül ebben a kérdésben, amíg meg nem találta a biztos talajt a lába alatt Isten Igéjében: „*Ezt mondja az Úr...*” (Ézs 44,2)

Ha kinyitod a Bibliádat, a Lu-kács 1-ben nagyon világosan és érthetően megtalálod a különbséget az

egyszerű és őszinte hit és a szüntelenül jelt kívánó hitetlenség között. Mikor Mária meghallotta a hozzá szóló mennyei üzenetet, egyszerűen csak ennyit mondott: „...*történjék velem a te beszéded szerint*” (38. v.). És erre az őszinte vallomástételre és hitre így hangzott a válasz: „*Boldog, aki hitt, mert beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki*” (45. v.).

Zakariásnál más volt a helyzet. Amikor meghallotta a Gábel ál-tal hozott üzenetet, azt kérdezte:

„*Miből tudom meg ezt?*” (18. v.) Isten pedig azzal büntette, hogy megnémította hitetlenségéért. Nem tudott egyetlen szót sem szólni mindaddig, amíg fia meg nem született, és a Szentlélek meg nem nyitotta a száját Isten dicséretére.

Kedves Olvasóm! Milyen jó lenne, ha te is úgy tudnál szólni az Úr Jézushoz, ahogyan egykor a kapernaumi százados: „...*csak egy szót szólj...!*” (Mt 8,8) Ez elég! „*Mond-e (Isten) olyat, amit meg*

ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?” (4Móz 23,19b) Vagy kénytelen lenne az Úr neked is ezt mondani: „*Ha nem láttok jeleket és csodákat, nem hisztek?*” Mi lehetne ugyan nagyobb csoda annál, mint ami a Golgotán ment végbe, ahol Isten Fia a bűnös lázadóért kereszthalálba ment? Nincs bizonyosabb jel üdvbizonyosságunkra ennél: „*Az Úr szája szól*” (Ézs 1,20b).

George Cutting

Forrás: *Vetés és Aratás*, 2015/1.

Anyakönyvi hírek

2015. 02. 20–2015. 04. 01.

Megkereszteltük:

Minárovits Olivért, Ódor Marcellt, és Ódor Donátot

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

Dr. Szűcs Miklós és Dr. Kovács Eszter házasságára.

Balika István és Varga Mária 50. házassági évfordulójára.

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

Bánoczi János, 61 éves,
Lászlóné Csorvási Mária, 45 éves,
Marosi József, 69 éves,
Mátyás László (tb. presbiter), 90 éves,
Németh Lászlóné sz. Tombor Julianna, 60 éves,

Péterfy Mihályné sz. Baracska Lenke, 68 éves,
Sárkány Jánosné sz. Mihalik Berta, 84 éves,
Szeles Györgyné sz. Sályi Gizella, 70 éves,
Tóth János, 67 éves,
özv. Tóth Mihályné sz. Bálint Erzsébet, 82 éves

testvérünket.

Imádkozunk a gyászolókéért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján
 délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgáltók felkészítése

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat
 segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhet hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18:00 Presbiteri bibliára
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18:00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliájára

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliára

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliára (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)

Péntek: 17:00 Konfifi

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 19:00 Fialat nők köre

Szombat: 18:00 Fialat felnőttek (Ex-Aktívifi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
 illetve özvegyek bibliájára a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
 az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliára az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliára

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet
 (ovisoknak és kisiskolásoknak külön csoportokban)

Szerda: 15:00-17:00 Hivatali órák

18:00 Szabadság Krisztusban hitmélyítő csoport

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

17:00 Játéksarok

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesznie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid beosztott lelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát I. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolaitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István